

Ἦτοι «Βλέπω ἐνίους ἐξ αὐτῶν (βασίλεις) φέροντας διπλὰς σφαίρας καὶ τριπλὰ σκήπτρα. Ὁ James I ἐξελέχθη βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας μετὰ τὸν θάνατον τῆς βασιλίσσης Ἐλισάβετ, τῇ 24 Μαρτίου τοῦ 1603 ἔτους, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Λονδίνον τῇ 7 Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Ἀνηγορεύθη δὲ βασιλεὺς τῶν τριῶν Ἡνωμένων Βασιλείων τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1604. Ὀλίγαις δὲ πρὸ τῆς ἀναγορεύσεως αὐτοῦ ἡμέραις παρεχώρησε προνόμιόν τινα εἰς τὴν θεατρικὴν ἐταιρίαν τοῦ Λονδίνου, ἧς μετείχευεν ὁ Σακκσπῆρος, καὶ ὠνόματε τοὺς ὑποκριτὰς «the King's servants.»

A. M.

ΑΙ ΡΩΣΣΙΑΕΣ ΠΑΡΘΕΝΟΙ

II

ΣΚΗΝΑΙ ΤΩΝ ΜΗΔΕΝΙΣΤΩΝ

(Συνέχεια)

XVII

Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας
τῆς Πετρούπολεως,

Τὴν ἐπομένην πρωΐαν ἡ Βάνδα ἡγέρθη δροσερὰ καὶ ἡσυχῇ. Οἷος δὴ ποτε καὶ ἂν τὴν παρετήρει, ἤθελε βεβαιώσει ὅτι δὲν ἐμαρτύρει οὐδὲν ἔχνος παραχῆς τὸ γαλληναῖον πρόσωπόν της. Τὸ μέτωπόν της, ὅφ' ὃ ἐξεργήγουντο ἐνίοτε τρικυμῖαι καὶ λαίλαπες, ἦτο ἡρεμὸν, καθαρὸν, σχεδὸν ἀγγελικόν.

Μόλις ἐνεδύθη εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ πατρὸς της.

— Πάτερ μου, τῷ εἶπε, τὴν νύκτα τούτην ἐσκέφθην περὶ τῶν κατηγοριῶν, ὅσας μοὶ προσάπτουσι καὶ δὲν δύναμαι ν' ἀρνηθῶ, ὅτι ὅσον καὶ ἂν ὦσιν ἐσφαλμένοι καὶ ἀξάσιμοι, δύνανται νὰ ἔχωσι λυπηρὰς συνεπειὰς τόσον διὰ σὲ ὅσον καὶ δι' ἐμέ, ἐὰν δὲν σπεύσωμεν νὰ παράσχωμεν τῇ ἀστυνομίᾳ ἀποδείξεις τῆς ἀθωότητός μου. Τὸ τοιοῦτον δὲ μοὶ φαίνεται τοσοῦτῳ μᾶλλον ἀναγκαῖον, καθ' ὅσον χθὲς, μεταβαίνουσα μετὰ τῆς Κατίας παρὰ τοῖς Λιτζάνωφ, παρετήρησα ὅτι περηκολουθούμην καὶ ὑπὸ τίνος ἂν συμπεράνητε; ὑπὸ τοῦ ἀθλίου Ποπώφ, ὃν ἐνόμιζες κρατούμενον ἐν τῇ φυλακῇ. Πῶς εἶνε ἐλεύθερος; διατί μᾶς ἠκολούθει; Ἀναμφιβόλως θὰ ἦνε πληρωμένος δι' αὐτό. Καὶ τίς ἄλλος τὸν πληρόνει διὰ νὰ μᾶς κατασκοπεύει ἐκτὸς τῆς ἀστυνομίας;

— Ὁ Ποπώφ, ὁ ἀθλὺς αὗτος, ὁ ἀλιτήριος, εἶνε ἐλεύθερος! ἀνέκραξεν ὁ πρίγκιψ! ὦ! θὰ διαμαρτυρηθῶ ἐ-

ναντίον μιᾶς τοιαύτης πράξεως. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκαιμένου ὁποῖας ἀποδείξεις μέλλεις νὰ παράσχῃς τῆς ἀθωότητός σου;

— Θέλω νὰ μεταβῶ μετὰ σοῦ εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας καὶ νὰ τῷ δώσω μίαν εἰλικρινῆ ἐξήγησιν. Πιστεύεις, ὅτι ὅταν μὲ ἰδῇ οὕτως ἀφρόδως προσερχομένην παρ' αὐτῷ, ἵνα τῷ ζητήσω δικαιοσύνην, θὰ ἦνε δυνατόν νὰ ἔχῃ ἀκόμη ὑπονοίας ἐναντίον μου; Ὁ χαρακτήρ μου, τὰ ἥθη μου, ἡ θέσις μου ἡ κοινωνικὴ, ἔχουσιν τι κοινὸν πρὸς τὸν μηδενισμόν; Δὲν εἶμαι νῆα τοῦ καλοῦ κόσμου, γυνὴ ἀριστοκράτις;

— Τοῦτο εἶνε μία καλὴ ἰδέα, ἣν θὰ συζητήσωμεν προγευματίζοντες. Καθ' ὅσον μάλιστα ὁ Τρεπώφ εἶνε, σὺν τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ προτιμήμασι, καὶ ὀλίγον ἐ-ευθέριος.

— Καὶ δι' αὐτὸ δικτάσσει καὶ μαστιγοῦσι τοὺς πολιτικοὺς καταδίκους, προσέθεσεν ἡ Βάνδα μετὰ τινος εἰρωνίας.

— Ἐχει δίκαιον, διότι αὐτοὶ οἱ κοινωνιστὰι εἶνε θρασυτάτοι, μυσαρρότατοι. Σοὶ φαίνεται τάχα ὀλίγον, νὰ ὑβρισθῇ εἰς γενικὸς ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας ὅφ' ἐνός Βογολουβώφ, ἐνός τρελλοῦ, ἐνός ἐλασινοῦ, ἐνός...

— Ἐνός ἀνθρώπου, πάτερ μου, διέκοψεν ἡ Βάνδα. Ὁ στρατηγὸς ὤφειλε τοῦλάχιστον νὰ σεβασθῇ ἐν τῷ Βογολουβώφ τὴν ἀνθρωπίνην ἐντότητα.

— Ἐ δά! Καὶ μήπως εἰσὶν ἄξιοι σεβασμοῦ καὶ ὡς ἄνθρωποι καὶ οἱ ἀθλῖοι αὐτοὶ μηδενιστὰι; Εἰσὶ μυριάκις πλέον ἐνοχοὶ τῶν ληστῶν καὶ δολοφόνων. Εἰς δολοφόνος δὲν εἶνε ἐπικίνδυνος ἢ μόνον διὰ τινὰ πρόσωπα, ἐνθ' εἰς κοινωνιστὴς εἶνε ἐπικίνδυνος εἰς κοινωνίαν ὁλόκληρον.

— Τῇ ἀληθείᾳ, πάτερ μου, μεγαλύνεις πολὺ τὸ κοινωνιστικὸν κίνημα. Κατ' ἐμέ οἱ ὀπκδοὶ τῶν ἀρχῶν τούτων ποιοῦσι πολὺν θόρυβον διὰ τὸ τίποτε. Κατὰ σὲ ὅμως, ἐπειδὴ πρόσωπά τινα προσβεβύουσιν ἀνατρεπτικὰς πολιτικο-κοινωνικὰς θεωρίας, διὰ τοῦτο, τὸ ἔθνος ἀπειλεῖται νὰ ριθῇ κατ' ἀδύσ-σων.

— Ἰσως ἔχεις δίκαιον. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας ἔχει καὶ ἐκεῖνος τὸ δίκαιόν του, τοῦ νὰ θέλῃ νὰ νομιμοποιήσῃ τὸν πρὸς τὴν ἐξουσίαν σεβασμόν διότι τὴν ἐξουσίαν ἴσα ἴσα θέλουσιν οἱ ἀναρχικοὶ οὗτοι ν' ἀνατρέψωσι τὴν ἐξουσίαν, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ κοινωνικὴ τάξις καὶ κινδυνεύομεν νὰ ἐπαναπέσωμεν εἰς τρομερὸν χάος. Λοιπὸν ὅλα ταῦτα δὲν σὲ κάμουν νὰ δειλιάσῃς ὅταν θὰ ἐμφανισθῇ πρὸ τοῦ Τρεπώφ;

— Ὅχι διότι εἰμὶ ἄροχος ἐν τῇ ἀθωότητί μου.

— Ἀλλ' ἐὰν ἔχῃ πραγματικὰς ἀποδείξεις τῆς ἐνοχῆς σου; Ἀλλὰ πιστευσὸν με τέκνον μου δὲν σὲ ἐννοῶ τὴν ἀκόμη ὑπερασπίζεις τὸν Βογολουβώφ καὶ καταδικάζεις τὸν Τρεπώφ. Μία παρομοία κρίσις, ἀπαγγελλομένη ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τρίτων, ἤρκει ἵνα γραφῇ τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ὑπόπτων ἀτόμων, οὓς κρατεῖ ἡ Ἀστυνομία.

— Ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου θέλω νὰ εἶπω εἰς τὸν στρατηγὸν ὅτι κέκτημαι ἀπόλυτον ἀνεξαρτησίαν φρονήματος καὶ πιθανόν τοῦτο εἶνε ἡ αἰτία ἣτις ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν κατ' ἐμοῦ κατηγορίαν, ὅτι δὲν ἀγαπῶ δηλαδὴ τὰς διαπρακτομένας κυβερνητικὰς ἀσχημίας.

— Ὁραῖα! μὰ τὴν ἀλήθειαν. Μὲ κάμεις νὰ τρέμω τὸ ἐννοεῖς; Ἀκουσον, κόρη μου! εὐρισκόμεθα ἐν Ρωσσίᾳ, ἐνθα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μεμφιμοιρῇ τις κατὰ τῆς Κυβερνήσεως.

— Θὰ τῷ εἶπω ὅμως πάντα ταῦτα διὰ τόνου ἐρωτοτρόπου, ὥστε νὰ ἐννοήσῃ ὅτι, ὅ,τι καὶ ἂν ἤμαι, δὲν εἶμαι ὀλιγώτερον ἀπὸ ἓν ἀσθενὲς ὄν, ἀπὸ μίαν γυναῖκα καὶ ἐπομένως θὰ μὲ συγχωρήσῃ.

— Ἀγνοεῖς, δυστυχὲς τέκνον, ὅλα τὰ ἀπόκρυφα τῆς ἀστυνομίας. Ἦκουσα ἀξιόπιστόν τινα φίλον μου λέγοντα, ὅτι εἰς μυστηριώδες μέρος αἱ ξάβδοι τίθενται εἰς ἐνέργειαν διὰ τινος μηχανῆς ἀγγλικῆς κατασκευῆς. Οἷος δὴ ποτε δὲ ὑποπτος, ἐμφανιζόμενος πρὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ τρίτου τμήματος μετὰ συνομιλίαν στιγμῶν τινων μετὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀλλὰ καὶ τρομεροῦ τούτου προσώπου ἠσθάνετο αἴφνης ἑαυτὸν δεσμευόμενον καὶ ριπτόμενον πρηνῇ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Πάραυτα ἀόρατοι χεῖρες τὸν ἐκδύουσι καὶ αἱ ξάβδοι ἀρχοῦνται τοῦ ἔργου των. Μετὰ ταῦτα τὸ ἐν λόγῳ ἄτομον, ἀφίσταται ἐλεύθερον καὶ ἐπιστρέφει οἶκοι, φέρον ἐπὶ τῆς ξάχεις τὰ φοβερά ἔχνη τῆς ἐπισκέψεώς του πρὸς τὸν στρατηγὸν βεβαιούσιν προσέτι ὅτι καὶ κυρία τινὲς τῆς ὑψηλῆς περιωπῆς ἐμαστιγώθησαν οὕτω, ἐπὶ ἀπλῇ ὑπονοίᾳ.

— Καὶ ὕστερον λέγετε ὅτι τοῦτο εἶνε δικαιοσύνη; Δὲν εἶνε μυσαρὸν τὸ νὰ δικαπρᾶττωνται ἀτιμωρητὶ τοιχῶνται πράξεις; Χωρὶς νὰ ἦνέ τις κοινωνιστὴς, πῶς θέλεις νὰ μὴ ἐπαναστατήσῃ ἡ συνείδησις ἐντίμου ἀνθρώπου, ὅταν μάθῃ τοιαύτας βανδαλικὰς βασιάνους;

— Αἰσθάνεσαι ἐν ἐαυτῇ ἱκανὸν θάρρος, ἵνα εἶπῃς εἰς τὸν στρατηγὸν πάντα ὅσα νῦν λέγεις εἰς ἐμέ;

— Σοὶ ὑπόσχομαι νὰ προσέχω εἰς τοὺς λόγους μου.

— Ἄλλ' εἰς αὐτὸς σὲ ἐρωτήσῃ περὶ αὐτῶν τί ἰδέαν ἔχεις, ἵνα σὲ δοκιμάσῃ, τί θ' ἀπαντήσῃς;

— Θ' ἀπαντήσω ἐλκφρῶς ὥς γυνὴ ματαία καὶ πᾶν ἄλλο ἢ κοινωνικοπολιτικὰ ζητήματα ἐνδιαφερομένη νὰ ἐρευνῇ καὶ μελετῇ.

— Καλὰ. Ἀλλὰ σοὶ ἐπαναλαμβάνω: ἔσο πρεσβυτική.

Δύο ὥρας μετὰ τὴν συνδιάλεξιν ταύτην, τὸ ὄχημα τοῦ πρίγκηπος Κρυλῶφ ἵστατο ἀναμένον ἐπὶ τῆς Μεγάλης Ὀδοῦ τῆς Θαλάσσης, πρὸ τοῦ μεγάρου, ἔνθα ὁ Τρεπὼφ ἐδέχετο τοὺς ἐπισκέπτας του.

Ὁ Τρεπὼφ, στρατηγὸς καὶ ὑπερσπιστὴς τοῦ αὐτοκράτορος, ἀρχηγὸς τοῦ τρίτου τμήματος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ γραφείου, φέρει καὶ τὸν τίτλον Δημάρχου τῆς Πετροπόλεως· δὲν εἶνε δὲ ψυχρὸς καὶ καρδίας τερατώδους. Ἀντὶ νὰ προσφέρηται ὡς τύραννος σκληρὸς θρηϊώδης, ἀπειναντίας ἔχει τρόπους ἀξιογασπήτους καὶ εὐγενεῖς. Τὸ πνεῦμά του, ἀρκετὰ καλλιεργημένον τὸν καθιστᾷ βέκτην πρὸς τὰς τέχνας τὴν φιλολογίαν καὶ τὸ θέατρον.

Ἀπὸ τινος καιροῦ εἶνε εἰς τῶν μάλλον εὐνοουμένων τοῦ Τζάρου, ὅστις τὸν εἶδε κατὰ πρῶτον εἰς Βυρσοβίαν, ἔνθα ἦτο γενικὸς διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας.

Ὁ Ἀλέξανδρος, κατὰ τὴν διάβασίν του διὰ τῆς ἀνωτέρω πόλεως, τὸν συνήντησε ἐποχούμενον ἐπὶ δίφρου συρουμένου ὑπὸ δύο ὑπερηφάνων μελανῶν ἵππων. Ὁ Τρεπὼφ ἵστατο ὄρθιος, κρατῶν τὴν κεφαλὴν ὑψηλὰ καὶ τὰς χεῖρας τεταμένας ἐπὶ τοῦ πλαισίου τοῦ δίφρου.

Ὁ αὐτοκράτωρ, ἰδὼν αὐτὸν τὸν προσεχάλεσε καὶ τὸν ἠρώτησε διατὶ βαίνει οὕτω.

— Διὰ νὰ βλέπω τὰ πάντα, Μεγαλειότατε, ἀπεκρίθη οὕτως.

Ἡ ἀπάντησις αὕτη ἤρπεν εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ὅστις ἔκτοτε τῷ παρέσχε τὴν ἐμπιστοσύνην του.

Ἀλλὰ δὲν ἀπέκτησε τὴν εὐνοίαν μόνον τοῦ αὐτοκράτορος· καὶ τὸ κοινὸν εὖρεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Τρεπὼφ ἓνα ἐκ τῶν σπανίων Γενικῶν Διευθυντῶν τῆς Ἀστυνομίας, ἀφ' ὅσους ποτὲ ἔσχεν ἡ Πετροπολις. Τῷ ἀποδίδουσιν ἀνεξαρτησίαν φρονήματος καὶ ὁμεροληψίαν χαρακτῆρος. Οἱ μεγάλοι κλέπται τὸν τρέμουν ὅσον καὶ οἱ μικροί. Αἱ πτωχαὶ συνοικίαι ἐπιβλέπονται τόσον, ὅσον καὶ αἱ πλούσιαι. Οἱ κάτοικοι τῆς Πετροπόλεως τὸν ἀποκαλοῦσι: «ὁ πατὴρ Τρεπὼφ», ἥτις προσωυμία, ἐν Ῥωσίᾳ μάλιστα καὶ

διὰ Διευθυντὴν ῥωσικῆς Ἀστυνομίας, εἶνε κολακευτικώτατον.

Πῶς λοιπὸν παρεφέρθη μέχρι τοῦ νὰ δώσῃ τὴν ἀχαρακτῆριστον ἐκείνην διαταγὴν, ἐνεκα τῆς ὁποίας ἀπώλεσε τὴν δημοτικότητά του;

Πῶς νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν παράφωρον ἐξαψὶν ἀνδρὸς, τόσω κυρίου ἑαυτοῦ; Ἀναμφιβόλως ἔχει καὶ αὐτὸς τὸ νευρικὸν τοῦ σῶσθματος· καὶ δὲν ὑπάρχει τρομερώτερον τῆς συνταράξεως τοῦ νευρικοῦ συστήματος τοῦ ῥώσσου. Ἐκμανεῖς ἐναντίον τοῦ σοσιαλιστικοῦ κινήματος, ὅπερ δὲν ἠδύνατο μήτε νὰ ἀρνήσῃ, μήτε νὰ μετριάσῃ, ἐξεδικήθη κατὰ τοῦ Βογνολουβῶφ διὰ πάσας τὰς στενοχωρίας ὅσας τῷ προὔξεναι ὁ σοσιαλισμός.

Ἀναβαίνουσα τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος, τῆς φερούσης εἰς τὰ δώματα τοῦ Δημαρχείου, ἡ Βάνδα ἡσθάνετο τὴν καρδίαν τῆς πάλλουνσαν βιαίως. Ἐφοβεῖτο ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ κρατηθῇ ἐνώπιον τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, ὅστις, κατὰ τὴν γνώμην τῆς, συνήνου καὶ ἀντεπροσώπευεν ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ ἐγκλήματα.

Ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν, ἀντὶ νὰ κατευνασθῇ ἡ ὁργὴ τοῦ Τρεπὼφ ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Βογνολουβῶφ, ἐξήφθη ἔτι μᾶλλον ἐκ τῶν ἐπιτιμήσεων τοῦ αὐτοκράτορος.

Ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν εἶχε θέσει ὅλους τοὺς πράκτορας εἰς κίνησιν, πλὴν οὐδέν! οὐδέν! Δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνακαλύψῃ οὐδὲ ἵχνος καὶ συνωμοσίας.

Ἡ ἄγνοια ἐνέδρα τῆς ἀστυνομίας του κατὰ τὴν παρελθούσαν νύκτα, ἔτι μᾶλλον τὸν ἐξηρέθισε. Μάτην παρεδίεσχεν ἰδιωτικὰς οἰκίας οὐδὲν εὐνοϊκὸν ἀποτέλεσμα ἐπῆλθε.

Πῶς ἦτο λοιπὸν δυνατὸν νὰ πρέλθῃ ὁ ἐρεθισμὸς τοῦ ἀναστατωμένου νευρικοῦ συστήματός του;

Ἐγίνωσκεν ὅτι οἱ κοινωνιστὰὶ ἤθελον νὰ ἐκδικήσωσι τὴν εἰς τὸν Βογνολουβῶφ προσγενομένην ὕβριν, καὶ ἐν ταῦτοις, εἰς κοινωνιστῆς παρουσιάζετο αἶφνης πρὸ αὐτοῦ, δὲν θὰ τῷ ἐφάνετο ὅτι εἶνε ἀρκετὴ ποινή του τὸ κνοῦτον διὰ τὰς ἀνησυχίας καὶ τοὺς φόβους ὅσους τῷ εἶχον προξενήσει οἱ καταχθόνιοι οὗτοι συνωμοταί.

Ὅταν τῷ ἀνήγγειλαν τὸν πρίγκηπα καὶ τὴν πριγκήπεσσαν Κρυλῶφ, ἐνησχολεῖτο νὰ γράφῃ ἀνεσκήρτησεν ἐπὶ τῆς ἑδρας του.

Ἀχ! τέλος πάντων, ἐσκέφθη, θὰ μάθω τι ἴσως. Μία γυνή, μία νεανίς· ὧ δὲν πιστεύω νὰ δυσκολευθῶ νὰ τὴν κάμω νὰ ὁμιλήσῃ.

Κυριευμένος ἀπὸ τὴν ταραχὴν ταύτην, ἠγέρθη ἵνα ὑποδεχθῇ τοὺς δύο ἐπισκέπτας του. Ἡ εὐπροσηγορία του

ὁμῶς δὲν ἠλάττου τὸ ἀύστηρόν του τοῦ βλέμματός του.

Τοῖς προσέφερε καθίσματα.

— Στρατηγέ, τῷ εἶπεν ὁ πρίγκηψ, τὴν ἐπίσκεψιν ἡμῶν ταύτην ὀφείλομεν εἰς τὴν θυγατέρα μου, ἥτις ἠθέλησε νὰ σὰς ἰδῇ, ἵνα σὰς κάμῃ τὰ παράπονά της διὰ τὸν θόρυβον τὸν ὅποιον ἡ ἀστυνομία ἤγειρε διὰ λογαριασμὸν της, καὶ διὰ τὴν κατασκοπεῖαν ἥς εἶνε τὸ ἀντικείμενον ἐκ μέρους τῶν πρακτόρων σας.

— Πράγματι, προσέθεσεν ὁ Τρεπὼφ, ἰδοὺ διάφοροι πληροφορίες μεταξὺ τῶν ὁποίων βλέπω λαμποκοποῦν τὸ ὄνομα τῆς πριγκηπίσσης, καί.....

Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἡ Βάνδα ἔμενε μὲ τὴν καλύπτραν ἐρριμμένην τὴν ἀνέσχε τότε.

Ὁ στρατηγὸς ἔμεινεν ἀναυδὸς πρὸ τῆς θεσπέσιας μάγου καλλονῆς της.

Ἡ Βάνδα ἔφερε κομψὸν πῖλον ἐξ ἐπικρόκου, κεκοσμημένον διὰ πτερῶν τεχνητῶν, ὧν ὁ κάλαμος συνέκειτο ἐξ ἀπαστράπτοντος σωροῦ πολυτίμων λίθων, συγκρατουμένων ἐκ πόρπης καὶ μαργαριτῶν. Οἱ μικροὶ τῶν πτερῶν θύσανοι, κλίνοντες ὀλίγον ἐν ἡδῇ ἀπαλῶν ἀεριωδῶν νεφῶν, ἐκόσμου ἐλαστάστρινον μέτωπον, ὀφθαλμοὺς λαμπροὺς καὶ ἐν γένει φυσιογνωμίαν θεληκτικὴν. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἐξηκόντιζον μαγευτικὰ βλέμματα.

— Ἐρχομαι νὰ καταγγελλῶ μόνη μου, εἶπε γελῶσα μετ' ἡθους ἐρωτοτρόπου, καὶ νὰ παραδοθῶ εἰς τοὺς κεραινοὺς σας, εἰς τὰς ἀπανθρωποτέρας σκληρότητας σας. Ναί, εἶμαι μηδενίστρια.

— Πῶς! ἀνέκραξεν ὁ πρίγκηψ, φοβηθεῖς τὴν στιγμὴν ἐκείνην μήπως παρεφρόνησεν ἡ θυγάτηρ του, καὶ ἀναπηδήσας ὅλος ἐπὶ τῆς ἑδρας του.

Ὁ δὲ Τρεπὼφ, ὅστις δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποθέσῃ ὅτι τὸν ἐγέλα, ἤκουε κατὰπλεκτος καὶ οὕτως.

— Εἶμαι μηδενίστρια, ἐπανελάβεν ἡ Βάνδα, προκειμένου περὶ ἐνὸς βάλος ἢ μιᾶς πόλλας, περὶ μιᾶς ἐπισκέψεώς μου εἰς τὸν κομμωτήν ἢ εἰς τὴν βάρπτριάν μου, περὶ ἐνὸς μυθιστορήματος τοῦ Ὀκταβίου Φεγλὲ ἢ τοῦ Φραγκίσκου Κοππέ.

Ἐγίνωσκεν, ὅτι ὁ στρατηγὸς ἀνεγίνωσκεν ἰδιαζόντως τὴν γαλλικὴν φιλολογίαν.

— Μάλιστα· συνομωτῶ, ἐξηκολούθησε μετὰ τοῦ αὐτοῦ παιγνιώδους ἄμα καὶ φιλαρέσκου τόνου, κατὰ τοῦ φανταστικοῦ λιθοστρώτου τῆς Πετροπόλεως, ὅπερ ἡ πνευματώδης κριτικὴ τοῦ Δουμᾶ δὲν ἠδυνήθη νὰ μεταρρυθμίσῃ εἰς τὰς ἱστορίας του καὶ κατὰ τῶν πρεσβίων ὁροφῶν αὐτῆς,

τὴν ἀπελπισίαν ταύτην τῶν γάλλων κτιστῶν. Συνομωτῶ κατὰ παντός ὅ,τι εἶνε δυσειδές, κατὰ παντός ὅπερ δυσαρρεστὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ πληγόνει τοὺς πόδας μου, κατὰ παντός ὅ,τι ἀντίκειται εἰς τὰς ἐρέξεις, εἰς τὴν καλλιस्थησίαν καὶ εἰς τὰ αἰσθητά, ὅσα ἡ φύσις ἐθήκεν ἐν ἐμοί. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ κατὰ τῆς κοινωνίας παράπονά μου, ταῦτα δὲν εἶνε εἰσέτι τόσῳ σοβαρὰ, διότι δὲν ἔχω λόγον δικαιοῦντά με νὰ τρέφω κατ' αὐτῆς ταῦτα.

— Πράγματι..... εἶπεν ὁ στρατηγός, συγχισθῆς ἐκ τῶν προσιμίων τούτων, ὣν ἡ ματαιὰ ἐλαφρότης δὲν ἐμαρτύρει οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον τὸν τραγικὸν, τὸν σταθερὸν, τὸν ἀποφασιστικὸν τόνον τῶν κοινωνιστῶν.

— Ἄλλ' εἰάν ἐξακολουθῶσι νὰ μὲ ἐνοχοποιῶσι, ἐπανελάθην, νὰ μὲ κατασκοπεύωσι, νὰ μὲ ἐνοχλῶσιν, ἐν μιᾷ λέξει, τότε ἴσως τὸ ἀστείον καὶ ἀνυπαρκτον μετατραπῇ ὡς σοβαρὸν καὶ βásiμον καὶ καταστῶ πραγματικῶς, κοινωνιστρικ, μηδενιστρικ, ἐπαναστατικ, ἀναρχικὴ, καὶ πᾶν ὅ,τι φοβερὸν, περὶ ὧν δὲν γνωρίζω ποσῶς τι, ἀλλὰ τὰ ὅποια θὰ μάθω, ἵνα γνωρίζω τοῦλάχιστον τὸ πρᾶγμα δι' ὃ μοῦ κατηγοροῦσιν, ὅσον καὶ διὰ νὰ θαυμάσω τὸν βαθμὸν τῆς πλάνης τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τὰ ἄγωνα γαυγίσματά των ἐκεῖ ἐνθα οὐδ' ὑπάρχει καὶ αἰτία ἐξασκήσεως τῆς ἱκανότητος ἐκείνων.

Εἰς τοὺς τελευταίους τούτους λόγους, ὁ Τρεπὼφ ἠσθάνθη ἐρόθημα ἀναβαῖνον εἰς τὰς παρειάς του.

— Ἐν τούτοις, ἔσπευσεν νὰ εἶπῃ οὗτος, χθὲς τὸ ἑσπέρας περὶ τὴν ὀγδόην ὥραν ἐθεάθητε μετὰ τοῦ κόμητος καὶ τῆς κομήσεως Λιτζανώφ.

— Καὶ τῆς δεσποινίδος τῆς ἀκολουθίας μου, προσέθετο ἡ Βάνδα.

— Εἰς συναιτίαν πινά εἰς τὴν ἡ ἀριστοκρατία δὲν ἔχει τόσην συνήθειαν νὰ συχνάζῃ εἰς τοιαύτην δ' ὥραν πρὸ πάντων καὶ ὅχι μακρὰν οἰκίας τινός; ἢ μ' ὑπέδειξαν ὡς ὑποπτον.....

— Ματεβαίνομεν ἵνα ὁ γυνὴ το μετὰ τοῦ κόμητος καὶ τῆς κομήσεως εἰς μικρὸν τι θέατρον, τῆς κατωτάτης τάξεως, εἶνε ἀληθές, ἀλλὰ μὲ μόνην τὴν πρόσθεσιν νὰ διασκηδῶμεν καὶ ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ιδέας κατὰ τῆς κυβερνήσεως.

— Καὶ πῶς ἀπεφασίσατε νὰ μεταβῆτε εἰς ἐν τοιοῦτον μέρος;

— Ὁ πτωχὸς αὐτὸς τρελλὸς Λιτζανώφ ἀπιδίασεν τόσον τὰς ἡδονὰς τοῦ μεγάλου κόσμου, ὥστε ἠθέλησεν νὰ δοκιμάσῃ ἅπαξ καὶ τὸ ταπεινὸν ἐκεῖνο θέατρον ἐνθα μετέβημεν, καὶ διήλθομεν μὲλα παῦτα λίαν εὐαρέτως

τὴν ἑσπέραν μας. Ἴδου ἡ τρομερὰ συνομωτίς ἣν ἔχετε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας.

— Ἀλλὰ τότε, παρατήρησεν ὁ στρατηγός, διατὶ νὰ δώσητε, ἑκατὸν ρούβλια εἰς τὸν Ποπῶφ;

— Διὰ νὰ ἐννοήσῃτε τοῦτο προσέθηκεν ἡ Βάνδα μετ' ἀπαραιλλοῦ παρούσιαις πνεύματος, πρέπει νὰ γνωρίσῃτε τὸν Λιτζανώφ. Ἡ λυσσώδης ἐπιμονὴ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ νὰ μᾶς ἀκολουθῇ τοῦ ἐτάρκτε τὰ νεῦρα. Ἡθελε νὰ μείνῃ ἀγνωστος, ὡς σᾶ; προεἶπον, ἐπομένως βλέπων ὅτι ὁ σκοπὸς του δὲν ἐπετύγχανεν, ὠργίσθη. Ἰνα ἀπαλλαχθῇ λοιπὸν τῆς ἀχληρᾶς ταύτης κατασκοπίας ἔδωκεν εἰς τὸν Ποπῶφ ἐν χαρτονόμισμα τῶν ἑκατὸν ρούβλιων.

Ὁ Τρεπὼφ ἤκουσεν ἅπασαν τὴν διήγησιν ταύτην μετ' ἡθους ἀμφισβλήσεως. Ἐξ ἄλλου ὁμῶς ἐσκέπτετο, ὅτι, ἂν δὲν ἦσαν ἀληθῆ τὰ λεγόμενα τῆς Βάνδας, ἦσαν ὅμως πιθανά καὶ πῶς νὰ εἶπῃ εἰς τὴν ὥραν ταύτην πριγκήπισσαν: Ψεύδεσθε!

— Ἐχετε πολὺ πνεῦμα, ἠρώσθη μόνον νὰ εἶπῃ, ἀλλά.....

Ἡ Βάνδα τὸν διέκοψε πᾶραυτα.

— Γνωρίζετε, στρατηγέ, διατὶ οἱ Ῥῶσοι συνομωτοῦσιν; Διότι στενωχωροῦνται, καταλαμβάνονται ὑπὸ ἀνίας ἐν Ῥωσίᾳ ὁ οὐρανὸς εἶνε φαιδός, ἡ ζωὴ πληκτικὴ ἡ πλῆθις κυριεύει τὸν ἐγκέφαλον τῶν ἐκτεθειμένων Ῥώσων, καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ εὗρωσιν ἀνακούφισιν τῆς ἀνίας των ταύτης εἰς τὴν βότκαν, ἐπιζητοῦσι ταύτην εἰς τὴν πολιτικὴν μέθην, ἣν ὠθοῦσιν εἰς τὰ ἄκρα μέχρι τραγικοῦ σημείου. Ἀντὶ νὰ κτίζετε φυλακὰς, ἀνεγείρατε θέατρα τοῦ λαοῦ. Οἱ Ῥῶσοι τρελλαίνονται διὰ τὸ θέατρον ἐν μιᾷ λέξει, διασκεδάζετε αὐτούς. Σκεφθῆτε ἐπὶ τῶν λόγων μου καὶ θὰ ἴδῃτε ὅτι πιθανὸν νὰ ἔχω δίκαιον.

— Ὅ,τι τόρξ μοι λέγετε δὲν εἶνε εἰ μὴ λεπτοί, εὐφυστάτοι ἀστεῖσμοι καὶ κυρίως ὅ,τι μὲ κάμνει ἐλίγον νὰ φρονῶ ὅτι συμμερίζεσθε ἐλίγον τὰς κοινωνιστικὰς ιδέας, εἶνε ἴσα ἴσα τὸ ἀνεπτυγμένον πνεῦμά σας καὶ ἡ πλήρης εὐγένεια τοῦ χαρακτῆρός σας, ὡς καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ φρονήματός σας. Μοὶ φαίνεσθε εὐφυστάτη, ὡ πριγκήπισσα, πολὺ φιλελεύθερος, ὥστε νὰ εὕρισκῃτε ἐνδιαφέρον τι ἢ εὐχαρίστησιν ἐν τῇ παραδοχῇ καὶ ἀποδοχῇ τῶν ματαίων ὧσιν καὶ καταχθονίων δυνεῖρων τῶν ρυπαρῶν αὐτῶν δημοκρατῶν.

(ἀκολουθεῖ)

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΗΣ ΚΙΝΙΝΗΣ.

Γνωστὸν ὅτι ἡ κινίνη, τὸ θαυμάσιον τοῦτο ἀντιπυρετικόν, προέρχεται ἐκ τῆς Νοτίας Ἀμερικῆς. Ἴδου δὲ πῶς ἱστορεῖ τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην ἰθαγενὴς συγγραφεὺς, ὁ δὲν Ζοσὲς Δομίγγος Κόρτες, δι' ὅρους ζωηροῦ μὲν καὶ πομπώδους, ἀλλὰ πλήρους ἐπιχωρίου χρωματισμοῦ.

« Εἰς τὰ προκίονια δάση τὰ καλύπτοντα τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Βολιβίας, ἀξάνουσι δένδρα οἱ μεγαλοπρεπεῖς τῶν ὁποίων κλάδοι ὑψοῦνται μέχρι οὐρανοῦ. Ἐν μέσῳ φύσεως θαυμασίως ἰσχυρᾶς, χρυσιζομένης ὑπὸ τοῦ αἰωνίου ἡλίου τῶν τροπικῶν, ῥέουσι διαυγέστατοι ποταμοί. Τὰ κρυσταλλώδη αὐτῶν ὕδατα ἐκ διαλειμάτων μόνον ταράσσονται ὑπὸ τινος ἐλαφρᾶς ἐκ φλοιοῦ λέμβου, ἐν τῇ ὁποίᾳ οἰκογένηται Ἰνδῶν ἐμπιστευέται τὴν ζωὴν τῆς εἰς τὰ παρασύροντα αὐτὴν ῥεύματα, ὅπως τὴν φέρωσιν ἀπὸ μιᾶς Ἐδέμ εἰς ἄλλην.

« Εἰς τὰς χώρας ταύτας δὲν ὑπάρχουσι πόλεις, ὁ δὲ πολιτισμὸς, μετὰ τῆς γονίμου μὲν ἀλλ' ἐξκντλούσης διὰ τῶν ἐφευρέσεών της συνοδείας του, δὲν ἤλθεν εἰσέτι νὰ καταστήσῃ πτωχὰ τὰ δῶρα τοῦ οὐρανοῦ.

« Ἐκεῖ τὸ πᾶν ἀποπνέει τὴν ἐκ τῆς μὴ ὑπάρξεως ἀναγκῶν εὐτυχὴν ῥαθυμίαν ἐκεῖ φύονται αἱ πολύτιμοι οὐσίαι αἱ προσωρισμέναι νὰ τρέφωσι τοὺς εὐτυχεῖς κυρίους τῶν τόπων ἐκείνων, οἵτινες μόλις ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ ρίπτωσιν ἐπὶ τῆς γονίμου γῆς δρόκκα δρόζης διὰ νὰ δρέπωσι κατόπιν ἀφθονον συγκομιδὴν. Ὁ ἥλιος οὐδέποτε ἐγκαταλιμπάνει τὰς κοιλάδας ἐκείνας ὅπου αἰώνιον ἔαρ ἐπικρατεῖ, καὶ ἡ καλύπτουσα αὐτὰς πλουσία βλάστησις προμηθεύει αὐταῖς τὰς εὐεργετικὰς βροχὰς τοῦ τροπικοῦ θεοῦ.

« Τὰ δένδρα, ἐγκαταλελειμμένα εἰς ἑαυτὰ, παράγουσιν ἡδυάτους καρπούς ὅταν δὲ οὗτοι ὠριμάσῃσι, κάμπτονται οἱ κλάδοι ἀφ' ἑαυτῶν, οὕτως ὥστε ὁ Ἰνδὸς δὲν ἔχει ἄλλον κόπον νὰ καταβάλλῃ εἰμὴ νὰ ὑψώσῃ τὰς χεῖρας ὅπως τοὺς δρέψῃ.

« Ἐν μέσῳ φύσεως αἰωνίως νέας, μόνος ὁ ἄνθρωπος γηράσκει καὶ θνήσκει· αὕτη δὲ εἶναι ὅλη ἡ διαφορὰ μετὰ τοῦ ἐπιγείου παραδείσου καὶ τῆς ἀνατολικῆς Βολιβίας.

« Εἴμεθα ἐν ἔτει 1638.

« Οἱ Ἰνδοὶ τοῦ δάσου εἶχον ἀκούσει κρότους παραδόξους δίδοντας τὸν θάνατον ὡς ὁ κεραυνὸς καὶ ἀναθρώσκοντες ὡς οὗτος ἐκ πυρίνης ἀστρα-